

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,76 €

20. ÚNORA 2022

Z obsahu:

**Svatý Josef
nás učí tichosti**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 15. prosince 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Etelbert

Libor Rösner
- strana 4 -

**50. výročí úmrtí biskupa
Karla Skoupého**

- strana 5 -

O Církvi

Charles kardinál Journet
- strana 6 -

Z dopisů

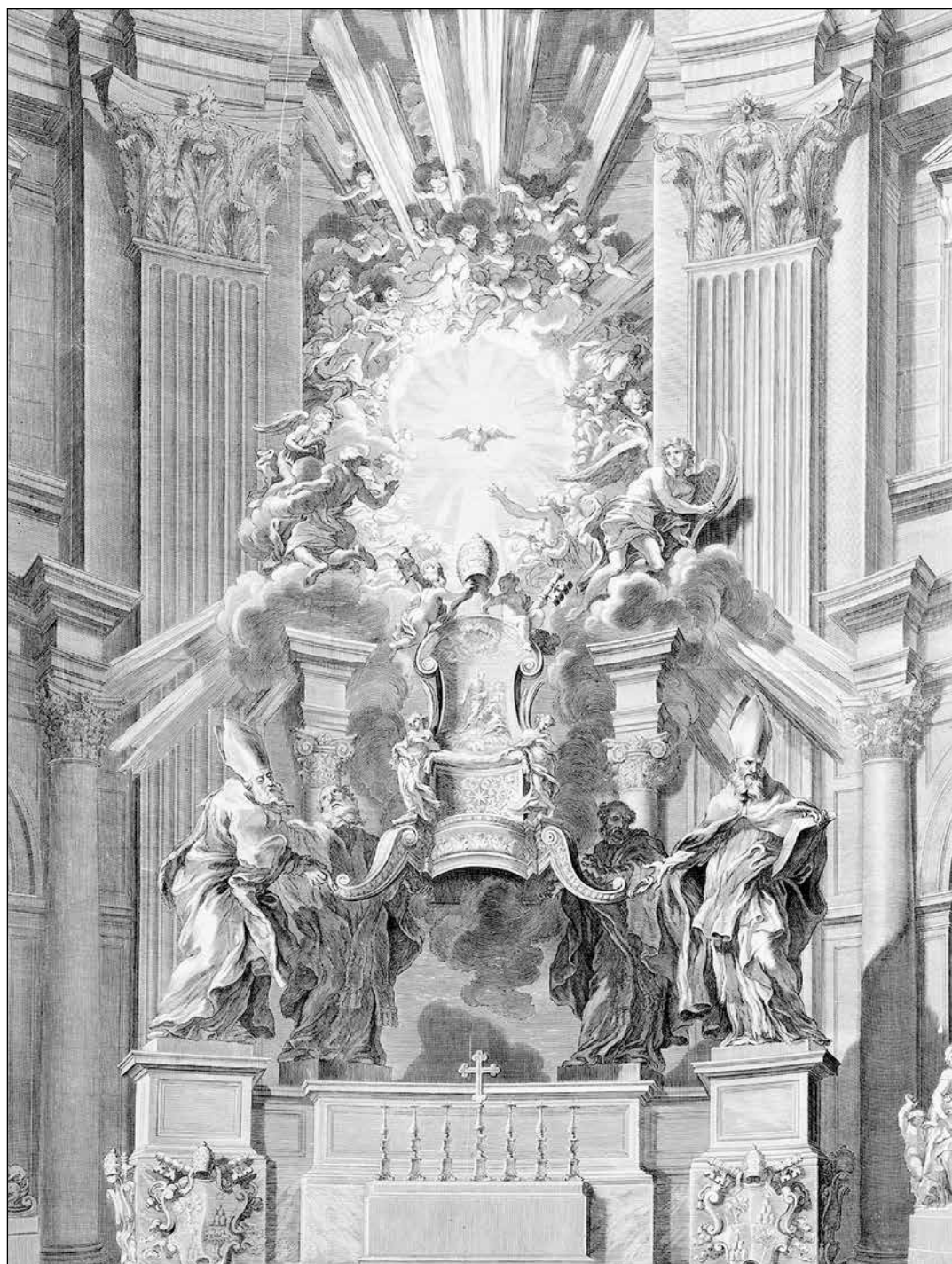
sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce
de Chantal (3)
- strana 7 -

Láska je silnější než strach

- noví křesťané ve Francii
dr. Bartłomiej Grysa,
arabista
- strana 8 -

Obelhané feminismem

Wojciech Dobrowicz
- strana 10 -

Petrův stolec - relikvíř v apsidě baziliky svatého Petra, kresba z druhé poloviny 16. stol.

Svatý Josef nás učí tichosti

Katecheze papeže Františka při generální audienci 15. prosince 2021, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v rozjímání o svatém Josefovi. Poté, co jsem přiblížil prostředí, ve kterém žil, jeho úlohu v dějinách spásy a ukázal jsem ho jako spravedlivého muže a Mariina snoubence, chtěl bych se dnes zabývat dalším významným rysem jeho postavy – jeho tichostí. Tak často dnes potřebujeme ticho. Ztišení je důležité. Vybavuje se mi verš z Knihy moudrosti, který se četl v souvislosti s Vánoce a který říká: „Když noc byla v nehlub-

ším tichu, [...] tehdy tvé slovo sestoupilo na zem.“ (srov. Mdr 18,14–15) Ve chvíli největšího ticha se zjevil Bůh. Je důležité přemýšlet o tichu v dnešní době, pro kterou jako by nemělo velkou hodnotu.

Evangelia nezaznamenávají žádná slova Josefa z Nazaretu, vůbec nic, nikdy nemluvil. Neznamena to, že by snad byl mlčenlivý. Nikoli, má to hlubší důvody. Josef svým mlčením potvrzuje to, co píše svatý Augustin: „V míře, v jaké **v nás roste Slovo** – Slovo, které se stalo člověkem – **slov ubývá**.“ (srov. Promluva 288, PL 38,

1307) V míře, v jaké roste Ježíš – duchovní život – ubývá slov. (Ubývá trochu toho, co bychom nazvali „papouškováním“; neustálého brebentění jako papoušci.) Sám Jan Křtitel, který je „hlasem volajícím na poušti: »Připravte cestu Pánu«“ (Mt 3,3), říká v souvislosti s tímto Slovem: „On musí růst, já však se menšit.“ (Jan 3,30) To znamená, že on musí mluvit a já musím být zticha, a Josef nás svou tichostí vybízí, abychom udělali místo pro přítomnost Slova, které se stalo tělem, pro Ježíše.

Pokračování na str. 13

Příběh Davida a Saula, který nabízí dnešní první čtení, nás vybízí ke změně smýšlení. Jak snadné, a z lidského pohledu naprosto přirozené, by bylo pro Davida jednou provždy zbavit se svého nepřítele a ukončit své vyhnanství! (str. 3) Ale v Davidově srdci působila Boží milost, a proto zvolil cestu velkodušnosti a šlechetnosti. Jak bychom se zachovali na jeho místě my? Máme, podobně jako David, na mysl věci Boží, a nikoliv jen náš vlastní prospěch? Ostatně, jak to dopadá, když člověk bere ohled jen na sebe a Pána Boha odsune na vedlejší kolej, víme asi všichni velmi dobře...

Nebeský Otec chce, abychom se sami rozhodovali o tom, jak bude vypadat náš život. Jen vzpomeňme, kdy jsme měli možnost správně se rozhodnout pro mnohem větší dobro než jen pro náš chvilkový užitek, a neučinili jsme tak. Milosrdenství Otcovo je vůči nám neskonale velkodušné! Nesmíme však na ně opovážlivě spoléhat, neboť je také záležitostí spravedlnosti – kdy dostane svůj čas, nevíme dne ani hodiny... Neberme svá provinění na lehkou váhu, ale zároveň nezoufejme, je-li ještě čas k nápravě. Buďme však vděční za tento čas, který dostáváme od Pána Boha, a vzdávejme mu za to chválu.

Pán Ježíš nás v dnešním evangeliu vybízí: nezavrhuje, a nebudete zavrženi. David Saula nezavrhl – a Hospodin mu zehnal. Svátý Josef, jak jsme připomněli v minulém čísle Světla, nezavrhl svoji

Editorial

snoubenku Marii – a přičinil se tak o spásu lidstva. Opět osobní otázka: A co já? Nemám tendenci zavrhnout druhé lidi? – Pán Ježíš také říká: „Jakou měrou měříte, takovou se naměří zase vám.“ Rozlišujeme mezi hříchem a hříšníkem – to první zavrhnout, avšak člověka milovat a chtít pro něho stejné dobro jako pro sebe... Tak si to přeje náš milovaný Pán.

V tomto týdnu slavíme svátek Stolce svatého apoštola Petra (22. února). S tímto ryzím mužem, vpravdě svatým, ale i chybujícím, je nerozlučně spojena – na základě Ježíšova rozhodnutí – katolická církev: „Ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského...“ (Mt 16,18–19) Nemůžeme předložit celou teologii o církvi, ale je zřejmé, že hlavou katolické církve je z pozice božského zakladatele Pán Ježíš Kristus a všichni ostatní jsou jejími údy. (str. 6–7) Jde však o to, aby tyto údy, ačkoliv jsou hříšné a k hříchu mají po prvním pádu v ráji přirozený sklon, usilovaly o osobní svatost. O to krásněji a pro svět věrohodněji pak bude zářit sláva jediné církve ustanovené Pánem Ježíšem Kristem! Katolická církev je svatá, ale každý osobní hřích působí navenek i uvnitř škodu, jejímž důsledkem je ztráta důvěry v církev, a žel, otevírá vrátka k působení sa-

tana, který nemá nic jiného na práci, než zmást zbožné duše a odvést je od Pána Boha. A i když Pán Ježíš slíbil, že jím založenou církev, jejíž skálou je apoštol Petr, brány pekla nepřemohou, neznamená to, že nebude církev těžce zkoušena a že mnohé její údy nepadnou do otroctví jejího nepřítele. A to je pádný důvod k tomu, abychom nezapomínali ve svých modlitbách na katolickou církev a její údy, zvláště pak na papeže, biskupy a kněze, kteří vedou Boží lid na cestě spásy – duchovně, věroučně, ba kolikrát pomáhají i v běžných lidských potřebách...

Úkolem každého křesťana je misie. Znamená to vyjít ze sebe a přinést do tohoto světa radostnou zvěst o vtěleném, ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Bohu a jeho království. Snad by dnešní svět vypadal jinak, kdyby všichni měli podobnou odvahu žít s Pánem Ježíšem jako obrátcením muslimové. (str. 8–10) Jejich nezdolná víra klade před každého Kristova svědka zásadní otázku: Jsem ochoten probíjet se skrze překážky do srdcí těch, které chce Pán Ježíš zahrnout do svého ovčince? K tomu, abych to byl schopen dokázat, však potřebuji sám nejen být pevně zakotven ve víře, ale především žít v osobním spojení s Trojjediným Bohem. Pak ani žádná falešná ideologie (str. 10–12) útočící i na katolickou církev nebude mít žádnou účinnou moc nad jejími jednotlivými údy. A i v tomto je potřeba změnit své smýšlení...

Daniel Dehner

To, co můžeš dnes prožít s Davidovou družinou, bude nejlepší průpravou k přijetí překvapujícího daru, jaký ti Ježíš dnes připravil svým slovem. Připoj se k družině a sestup na poušť Zif. Bohem pomazaný král je na útěku před svým předchůdcem, jehož srdce zatemnila a zatvrdila závist a nevráživost. Saul nesnáší Davida, protože se cítí zastiněn úspěchy, kterých s Boží pomocí David dosahuje. Není to dodnes tak častý důvod našeho rozdělení? Roztrpčený Saul vidí jediný způsob, jak vyřešit svůj problém: usilovat o odstranění svého soka. Je možné zachovat se také jinak? Právě takový způsob ti chce ukázat pronásledovaný David. Zvolil si velkodušnost a úctu k tomu, který jej s nenávistí pronásleduje. Hospodín vydal Saula do jeho moci a mladý král by mohl rázem ukončit své vyhnanství a odplatit svému nepříteli. I když ještě platí zásada Starého zákona *oko za oko, zub za zub*⁽¹⁾, zvolil raději cestu velkodušnosti a šlechetnosti.

To, co bylo ve starozákonní době spíše výjimečné, chce nyní Boží Syn změnit na zákon: *Milujte své nepřátele, činite dobře těm, kteří vás nenávidí, žehnejte těm, kteří vás proklínají.* Zní to jako velmi obtížný požadavek, který se může zdát dokonce nesplnitelný. Ptáš se, zda od nás Bůh nepožaduje příliš mnoho? Ale co když Pán nepřichází s novým břemenem, nýbrž s velkým darem? Je tomu tak, že čím více se tvé nitro zpěčuje, tím větší je proměna, kterou ti Ježíš nabízí. Tobě se může zatím zdát, že od tebe požaduje slabost, ponížení, poraženectví, připadá ti to nespravedlivé, když se ti po křivdě nedostane zadostučinění. Uklidni se nejdříve a poslouvej s důvěrou svého Pána. Mluví o něčem, co by se v lidském srdci a lidské mysli nikdy nezrodilo. Jemu jde nyní o více než o pouhá pravidla mezilidských vztahů. Chce tě naučit novému jednání, které daleko překračuje to, co dělají všichni lidé, dokonce i *hříšníci*. Uvádí tě do možnosti jednat královsky, božsky, jako *syn Nejvyššího, neboť on je dobrý i k nevděčným a zlým*.

To, co ti tu Ježíš odhaluje, je ryze Boží vynález, proto se nediv, že se to tak těžce vměstnává do tvých lidských kategorií. Všechno, o čem Pán mluví, bylo nejdříve dokonale uskutečněno a ověřeno v jednání a konání Nejvyššího. Stačí, aby

Nejvyšší vzor

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

*Milujte své nepřátele,
a budete syny Nejvyššího.*

sis uvědomil: kdyby se Otec k tobě nechoval právě podle pravidel, která ti připadají tak náročná, ani bys neexistoval, tím méně nyní poslouchal jeho Syna.

Copak tě nemiloval nezištnou láskou ještě dříve, než jsi přišel na svět? Nedal ti bez úpisu všechno, co jsi a co máš? Jak mu to chceš vrátit? Kdybys dostával jen to, oč požádáš, již to by byla nenávratná půjčka nekonečné lásky, ale on ti dal sám od sebe to, na co jsi nemohl ani pomyslet: dal ti za pokrm sám sebe! A mohl to udělat jen proto, že vydal za tebe tu nejvyšší cenu – svůj božský život.

Tvé nesčetné nevěrnosti a nevděčnosti by ti mohl odplatit v kterémkoliv okamžiku. Ale on vyčkává ve své nekonečné dobrotivosti až do poslední chvíle, aby ses sám nepřipravil o možnost těšit se z jeho nezaslouženého a nezaplaceného daru: být věčně s ním a v něm. Proč myslíš, že ho máš navěky chválit? Protože tvou chválu potřebuje? Chystá svou věčnost nikoliv sobě, ale pro tebe, právě v tom bude tvoje blaženost, až budeš jasně poznávat, co všechno ti dává tak, že mu nic nejsi schopen vrátit, vůbec nic. Nikdy nejsi schopen domyslet hloubku, s jakou Boží nezištnost odpovídá na tvoje sobectví. Chtěl jsi *být jako Bůh*. I když to byl projev pýchy a nevděčnosti, on ti vyhověl. Právě ti vysvětluje nejpřiměřenější způsob, jak toho dosáhnout: *miluj jako on ty, kteří tě nenávidí, žehnej těm, kteří tě proklínají, každému, kdo tě prosí, dávej, a to, co ti vezme, nepožaduj nazpět.* Dopusť jsi v sobě nesl jen podobnost s člověkem, který *pochází ze země*. Nyní máš možnost nést *podobnost s tím, který je z nebe*.

Ježíš ti prozradil božský návod, jak překročit sám sebe. Ví velmi dobře, co to znamená, protože on sám si stvořil ty, kteří ho zabíjejí, a prosí za ně, aby jim z nesmírné lásky mohl prokázat milosrdenství. Jako by to bylo něco, co mu ještě schází k jeho dokonalé blaženosti. Chop se rychle této příležitosti a zamiluj si ty, kdo jsou proti tobě, křivdí ti a ubližují.

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 26, 2.7–9.12–13.22–23
Saul sestoupil na poušť Zif a s ním tři tisíce vybraných mužů z Izraele, aby na poušti Zif slídlil po Davidovi. V noci David a Abišaj přišli k (Saulovu) mužstvu, a hle – Saul ležel a spal v ohradě vozů, s kopím zabodnutým do země u své hlavy, Abner pak a lid spali kolem něho. Abišaj řekl Davidovi: „Dnes vydal Bůh tvého nepřítele do tvé ruky. Nuže dovol, abych ho přibodl jeho kopím k zemi jedním bodnutím, druhého nebude třeba!“ David však Abišajovi odpověděl: „Nezabíjej ho! Kdo vztáhne beztrestně ruku na pomazaného od Hospodina?“ (Pak) vzal David kopí a džbán vody od Saulovy hlavy a odešli. Nikdo je neviděl ani nezpozoroval a nikdo se neprobudil. Všichni spali, neboť na ně padl tvrdý spánek od Hospodina. David přešel na protější stranu (údolí), zastavil se na vrcholu hory a zdaleka – byla to velká vzdálenost – volal: „Zde je kopí, králi! Ať sem přijde jeden ze služebníků a vezme ho. Hospodín odplatí každému podle jeho spravedlnosti a věrnosti; vždyť dnes tě vydal Hospodín do mé ruky, ale já jsem nechtěl vztáhnout ruku na pomazaného od Hospodina.“

Dokončení na str. 4

Přijímej je vděčně a s úsměvem, protože bez nich bys neměl příležitost následovat svého Učitele. V ničem jiném ho nemůžeš lépe napodobit. Hledej ty, kterým se můžeš rozdat a rozpůjčit bez náhrady. Za tím vším se skrývá zdroj opravdové Boží blaženosti. To je ona *míra natlačená, natřesená, vrchovatá, která ti bude dána do klína*. To je věrné uskutečnění obrazu Boha, pro který jsi byl stvořen. Využij příležitosti ukázat názorně světu, jak vypadá pravý Bůh.

Veleb, má duše, Pána, vše, co je ve mně, veleb jeho jméno. On nás věncí láskou a slitováním, nejedná s námi podle našich hříchů.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ex 21,24; ⁽²⁾ srov. Ž 103,1.4.10.

Svatý Etelbert

Východní pobřeží vzkvétající římské provincie Británie na počátku 5. století obsadily pirátské hordy germánských, skotských a irských nájezdníků. Odřízly tak ostrov od zbytku impéria, přerušily spojení s civilizovaným světem, a tím Británii odřízly i od životodárné mízy proudící z Apoštolského stolce. Neslo to s sebou i nejzávažnější důsledek – úpadek křesťanství. Téměř dvě staletí se Británie utápěla v obnoveném pohanství, než do ní zavítal v čele čtyřicetičlenné skupiny misionářů sv. Augustin z Canterbury. Působil v království Kent, jehož panovník Augustinův apoštolát všemožně podporoval a který tak má na znovupřijetí víry v Británii, rozdělené na několik menších království, rovněž lví podíl – sv. Etelbert.

*Socha svatého Etelberta,
Canterburská katedrála*

O datu Etelbertova narození nic bližšího nevíme, první zprávu o jeho existenci máme z Anglosaské kroniky, v části pojednávající o prohrané bitvě u Wimbledonu. Z tohoto záznamu ovšem není jasné, zda svým vojskům velel už jako samostatný král, anebo jako velitel pověřený svým otcem Eormenrikem.

Jasně nicméně je, že samostatně vládl již v roce 588. Tehdy (nebo možná o něco

dříve) učinil krok, jenž měl dalekosáhlé důsledky nejen pro jeho království Kent, ale i pro celou Británii. Oženil se s Bertou, pravnučkou frankého krále Chlodvika a jeho chotí sv. Klotyldy (viz *Světlo* 21/2017). Krom toho, že se spojením s mocným rodem Merovejců posílilo jeho postavení, dostal tak příležitost seznámit se s křesťanskou naukou. Podmínkou francké strany při jednání o sňatku bylo, aby si mohla Berta do svého nového do-

movy přivést i osobního kaplana – biskupa Liudharda ze Senlisu. Etelbert neměl námitek a pro svou ženu nechal k užívání postavit i kostel sv. Martina (podle jiné verze zde tento kostelík stál od dob římských). Tím byl dán počátek nové christianizace ostrova.

Roku 596 se pro ni po dlouhých modlitbách rozhodl papež sv. Řehoř Veliký. Vyslal do Británie svého přítele sv. Augustina z Canterbury. Papežem pověřený misionář dorazil do Británie v čele skupiny čtyřiceti benediktinských druhů na jaře roku 597, a sice na ostrov Thanet, ležící nedaleko Kentu.

Přicházející misionáře Etelbert rozhodně nevítal s otevřenou náručí. Ani takřka desetiletí strávené po boku křesťanské manželky ho nepřimělo k obrácení a pohlížel na hosty s krajní nedůvěrou. Uvolil se s nimi osobně setkat na Thanetu, ovšem pod širým nebem, neboť jako pohan věřil, že případné čáry neznámých cizinců, jimiž by mu chtěli uškodit, by v otevřeném prostoru neměly takový účinek, jaký by měly v prostoru uzavřeném.

Misionáři mu vyšli vstříc. „*Vyzbrojeni Boží mocí*“, jak ve svém díle o dějinách církve svaté v Anglii (*Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum*) napsal sv. Beda Ctihodný, se stříbrným křížem jako standardou, obrazem Ježíše Krista a se zpěvem litaní na rtech. Po usednutí pod rozložitým dubem ozřejmil Augustin Etelbertovi, že „*přichází z Říma a přináší mu nejlepší zvěst; kdo ji přijme, zcela jistě bude v nebi zahrnut nekonečným štěstím a bude bez konce s živým a pravým Bohem kralovat*“.

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

2. čtení – 1 Kor 15,45–49

Bratři! První „člověk“, Adam, „byl stvořen jako živá bytost“, poslední Adam však bude oživujícím duchem. Ale není napřed to, co je zduchovnělé, nýbrž to, co je živočišné, a potom teprve přijde to, co je zduchovnělé. První člověk byl utvořen ze země, je pozemský, druhý člověk je z nebe. Když někdo pochází ze země, ze země jsou i jeho děti. Když někdo pochází z nebe, z nebe jsou i jeho děti. My jsme na sobě nesli podobnost s tím člověkem, který pocházel ze země, stejně tak ponese i podobnost s tím, který je z nebe.

Evangelium Lk 6,27–38

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, zehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou; kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty. Každému, kdo tě prosí,

dávej, a kdo ti bere, co je tvoje, od toho nežádej nic nazpátek. Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Jestliže milujete ty, kdo milují vás, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Prokazujete-li dobrodiní těm, kdo je prokazují vám, co za to můžete od Boha čekat? To přece dělají i hříšníci. Půjčujete-li těm, od kterých doufáte, že vám to vrátí, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby dostali stejně tolik nazpátek. Ale milujte své nepřátele, prokazujte dobrodiní a půjčujte, a nic nečekejte zpět. Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesuďte, a nebudete souzeni; nezavrhujte, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou se naměří zase vám.“

Etelberta tato slova zaujala, nechal si pár dní na rozmyšlenou a mezitím povolil misionářům na Thanetu zůstat. Když k nim po několika dnech opět připlul, proběhlo nové rokování, jehož výsledkem bylo, že Augustin a jeho druhové obdrželi od Etelberta svolení působit v království Kent, svobodně hlásat evangelium a navíc dostali od krále k dispozici i několik starých kostelů v Canterbury a okolí. Nadto směli stavět bohostánky nové.

Jak si misionáři vedli, svědčí dopis sv. Řehoře Velikého z roku 598 sv. Eulogiovi Alexandrijskému, o němž jsme pojednali v minulém čísle. Kristův náměstek svému příteli s nadšením popisoval, že „během svátků Božího Narození, které tam byly po dlouhé době slaveny, přijalo více než deset tisíc Anglů křest z rukou našeho bratra Augustina“.

Nepřehlédnutelným faktem ovšem je, že se svatý papež nezmiňuje, že by byl pokřtěn i sám vládce Kentu. Řehoř tehdy Augustinovi přímo vyčítal, že Etelbert nadále tkví ve spárech pohanství. Nicméně panovník nehodlal učinit tak zásadní krok polovičatě, měl záměr křesťanskou nauku důkladně promyslet, než se stane jejím vyznavačem. Již v roce 601 pak do Říma přijela skupinka kentských misionářů, aby Řehoře zpravila o Etelbertově při-

jetí křtu a aby zpět do Kentu přivezla liturgické oděvy, nádoby a mobiliář, jimiž by mohli vybavit staré i nové kostely v zemi. Řehoř je všim bohatě zásobil.

Etelbert podporoval úsilí misionářů z pozice svého majestátu. Stavěl nové kostely, pohanské svatyně měnil na křesťanské chrámy. Z těch nově zbudovaných zmiňme jen proslulý klášter sv. Petra a Pavla a kostel sv. Martina v Canterbury, dále katedrálu sv. Ondřeje v Rochesteru. Samozřejmě je také vybavil po stránce hmotné a zajistil pravidelnými důchody.

Sám se též ujal role zprostředkovatele víry i mimo hranice svého dominia. Měl pro to dobré podmínky, protože hlavně díky vlivu Merovejců se postupně stal nejmocnějším mužem velké části Británie, plně respektovaným všemi ostatními. Podařilo se mu přivést do Kristovy církve svého synovce Seberta, krále Essexu. Následně k němu poslal kněze Melilita a vybidl ho, aby v Londýně vystavěl chrám sv. Pavla. Ve svém vlastním království odmítal nucení ke křtu, považoval za jisté, že kdo pozná Kristovo učení, zahoří po něm láskou dobrovolně.

Již před svou konverzí vládl Etelbert spravedlivě. Po ní pak nastoupil cestu k vlastní dokonalosti. Řízen evangelními radami, stával se král Kentu pozvol-

na králem křesťanským, jenž měl na paměti především dobro svých poddaných, počítaje v to i (a možná především) jejich dobro věčné. Vydal dokonce zákoník. Dal tím svému království pevný právní řád – dodejme psaný řád –, což bylo v Británii svým způsobem novum.

S manželkou Bertou počali tři děti. Jejich dcera Etelberta se jako křesťanka vydala ve šlépějích svého otce a dnes je rovněž ctěna jako svatá. Její liturgická památka připadá na 5. duben, na 12. říjen pak liturgická památka jejího manžela sv. Edvina, mučedníka.

Pravým opakem však byl Etelbertův syn Edbald, který se vrátil k pohanství, dokonce pojal za manželku svou nevlastní matku, se kterou se jeho otec Etelbert oženil po Bertině smrti. Vedle své první ženy, zesnulé v roce 613, byl nakonec Etelbert pohřben v kryptě kostela sv. Martina poté, co 24. února 616 opustil tento svět. Později byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny pod oltář tohoto jím zbudovaného chrámu. Ještě dlouho pak docházelo na tomto místě k záračným jevům.

Etelbertovy zásluhy o rechristianizaci Británie ocenila církev svatá někdy v průběhu 13. století, kdy krále Kentu vyzdvihla ke cti oltáře. Je vyobrazován v královském rouchu, často i s katedrálou, korunou a knihou.

50. výročí úmrtí biskupa Karla Skoupého

Letos 22. února si brněnská diecéze připomene 50. výročí úmrtí 12. sídelního brněnského biskupa ThDr. Karla Skoupého.

Karel Skoupý se narodil 30. prosince 1886 v Lipůvce (okr. Blansko), kněžské svěcení přijal 16. 7. 1911 v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla, prvním působištěm se staly Dyjákovice. Odtud byl povolán zpět do Brna, aby se stal prefektem chlapeckého semináře. Od roku 1923 byl pak celých 25 let jeho vynikajícím rektorem – až do jmenování biskupem (1946). Roku 1947 otevřel Biskupské gymnázium Brno. V letech 1953–1968 byl nezákonně internován, 10 let izolován v utajení. V období „pražského jara“ se brněnští kněží a věřící dožadovali jeho návratu do Brna, což se po delším jednání podařilo. Dne 22. 6. 1968 za velké účasti věřících proběhlo jeho „druhé uvedení“ na biskupský stolec. Po srpnu

1968 však krátké období relativní svobody skončilo a následovala normalizace a nový útlak církve. Jeho biskupským heslem bylo: „*Caritas Christi urget nos.*“ (Kristova láska nás puďí.)

Karel Skoupý zemřel 22. února 1972 a po jeho smrti zůstal brněnský biskupský stolec 18 let neobsazen. Diecézi v té době vedl kapitulní vikář Ludvík Horký (1913), prelát Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně.

Dne 11. září 2021, u příležitosti oslav 650. výročí založení obce Lipůvka, udělila obec biskupovi Karlu Skoupému, svému rodákovi, čestné občanství in memoriam.

*Podle www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)*

O Církví

1. Církev může být zvenku poznávána trojím pohledem, který ukazuje na její tři „poschodí“ (stupně), položené nad sebou: 1° na „poschodí“ (stupni) fenomenálním, empirickém, statistickém, historickém je viděna povrchně jako lidské společenství mezi jinými lidskými společenstvími; 2° na „poschodí“ (stupni) mravních a metafyzických hodnot je viděna hluboce jako lidské společenství výjimečné kvality, ba dokonce jako mravní zázrak; 3° na „poschodí“ (stupni) zjevených skutečností, který jediný ji odhaluje přiměřeně, není již viděna rozumem, nýbrž věřena božskou vírou a ukazuje se, podobně jako Kristus, jako tajemství, kde se neoddělitelně spojuje viditelné, totiž její tělo, a neviditelné, totiž její stvořená duše a Duch, její nestvořená Duše, který ji uvádí do pohybu a v ní přebývá. (II, s. 37)

2. [...] Církev, která není bez hříšníků, je bez hříchu. Každý katolík ví, že Církev je svatá a že obsahuje hříšníky. Jak to smířit? [...] Hříšníci jsou skutečně „v Církví“ a „Církví“, avšak tím, co je v nich svaté: jejich hřích zůstává venku, Církev je neposkvrněná. Hranice mezi Církví a světem, světlem a temnotami, Kristem a Belíalem prochází uprostřed našich vlastních srdcí a rozděluje v nás duši a ducha, klouby a morek. (II, s. 40)

3. Dvě viditelná poslání, tj. poslání Slova, zacílené na Krista, který je Hlavou, a poslání Ducha Svatého, zacílené na Církev, která je tělem, jsou principem misijního elánu, jenž vede Církev až do konce času a prostoru. (II, s. 54)

4. Přesně na místě, kde se tři božské Osoby dotýkají země, se utváří Církev. Ona bude jako vylití trinitárního života do lůna časů. (II, s. 760)

5. Je zde již božské poslání, když vnější hříšníci, aniž by poznali Církev, začnou k ní náležet neviditelně skrze lásku, skrze touhu [...]. Je zde další božské poslání, když tytéž duše, které jsou její jedině skrze touhu, konečně pochopí, že jediná Církev je zde na zemi viditelným tělem božského Krista, a zlomí poslední pouta, jež jim bránila, aby do ní plně vstoupily a náležely k ní viditelně. A je zde určité božské poslání, když jedno jediné obrače-

ní postací, aby přetvořilo „vnější“ hříšníky ve „vnitřní“ spravedlivé. (II, s. 775-776)

6. Zároveň se Synem a Duchem Svatým přichází do Církvě Otec, který je posílá, aby ji navštívil a přebýval v ní. Tak zbožštění Církvě je *společným* dílem celé Trojice, i když [...] je toto dílo samotným Písmem často vztahováno na pouhého Ducha Svatého neboli jemu *přivlastňováno*. [...] Duch Svatý je nejprve principem Církvě skrze účinnou přítomnost: on ji uvádí do pohybu a oživuje, on je jejím osobním *Principem*. To však není všechno, neboť sám Duch Svatý se dává Církví skrze přítomnost přebývání: on je jejím *Hostem*, ona je jeho příbytkem, jeho chrámem. Z toho vyplývá, že si Duch Svatý zasluhuje - z prvního titulu v nevlastním slova smyslu, avšak z druhého titulu ve vlastním slova smyslu - jméno *nestvořené Duše* Církvě. (II, s. 786-787)

7. Spolu s Otcem Clérissacem říkáme, že ač z prvků, z nichž se skládá Církev, totiž z lidí, Krista a Ducha Svatého „mohl by vyplývat, filosoficky řečeno, jen jakýsi nahodilý a nevlastně podstatný celek, přece pouto, které je spojuje, je božskou Osobou, a tak uděluje jejich shromáždění takovou jednotu, stálost a svrchovaně rozumnou a oduševnělou autonomii, že v jistém vztahu svrchovaně zasluhuje jméno osobnosti. Nebo spíše je třeba říci, že tato osobnost je naprosto novou a že jediné Církev realizuje její typ.“⁽¹⁾ (II, s. 828-829)

8. Avšak je-li Duch Svatý, je-li samotný Bůh takto duchovním a intencionálním způsobem principem nejvyšší životní činnosti Církvě, můžeme říci, že je duchovně a intencionálně *formální* příčinou, duší Církvě. Tak chápáno je toto vyjádření snad nejkrásnější, jímž se Církev může honosit. (II, s. 866)

9. Můžeme říci, [...] že *stvořenou duší Církvě v jejím ohništi je Kristova milost hlavy, spojující v sobě trojí privilegium jeho kněžství, jeho svatosti a jeho královské vlády*. To je nejvyšší definice, kterou můžeme mít o stvořené duši Církvě, nejhutnější, nejobsažnější kvalitativně. Ale je také nejužší kvantitativně čili extenzivně. Ona chápe duši Církvě jen v jejím ohništi, a ještě ne v jejím vyzařování. Ona ji definuje, jen jak je v hlavě, a ještě ne, jak je ve zby-

ku těla, neboli, jak praví svatý Tomáš, „v jiných údech“⁽²⁾. (III, s. 1034)

10. Láska Církvě vykonává svůj formující vliv také na své hříšné údy. [...] Co to znamená, ne-li to, že je v nich přítomna Kristova láska, a to nejenom způsobem nevlastním a vzdáleným skrze hodnoty, které ona předpokládá, jako jsou svátostné charaktery, božská víra a naděje a účinné uznání církevní hierarchie, nýbrž také způsobem vlastním a přímějším, třebaže ochablým a ne spásonosným, skrze určité hnutí, které v nich nepřestává působit? Je to z podnětů kolektivní lásky Církvě, již jsou její hříšníci údově poslušni, když přinášejí své děti ke křtu a povzbuzují je k častému svatému přijímání, když přijímají nová dogmatická vyhlášení, která Duch Svatý vnuká Církví, když svými almužnami mají podíl na misijním rozmachu Církvě atd. Nerozeznáváme v principu všech těchto projevů jistý druh nepřímé, podněcující a pozdvihující přítomnosti lásky spravedlivých údů Církvě? (III, s. 1166-1167)

11. Jestliže Trojice chce učinit svůj živý příbytek uprostřed svých tvorů, jestliže Duch Svatý se chce stát Principem, ba dokonce Hostem a nestvořenou Formou Církvě, zkrátka její nestvořenou Duší, je nutné, aby lidi připravil na tak vysoký úděl a oděl je duchovními dary, které budou jako vylití milosti hlavy uložené v svaté duši Krista, hlavy Církvě, totiž jeho kněžské moci, jeho milosti a jeho pravdy, a které se stanou prvky - buď předpokládanými, nebo konstitutivními - stvořené duše Církvě: jsou to, jak jsme už často říkali, svátostné charaktery, svátostné milosti a nakonec pravá jurisdikční orientace, nakolik vyplývá z jurisdikční moci a nakolik je přijímána v srdci věřících. Zkrátka, máme-li to shrnout do jednoho pojmu, je nutné, aby Duch Svatý oděl lidi láskou, nakolik je svátostná a orientovaná. Ta je ve skutečnosti nerozdělenou stvořenou duší Církvě. (III, p. 1434)

12. Spravedliví, kteří náležejí k Církví touhou své lásky, *voto, mentaliter*, aniž by k ní doposud náleželi způsobem úplným, *re, corporaliter*, směřují, třebaže to nepozorují, k tomu, aby svou touhu projevili navenek. Nicméně pravý smysl této touhy zůstává často viditelně skrytý a nepostřehnutý, takže vzhledem k těmto spravedlivým se může hovořit o neviditelné příslušnosti k viditelné Církví. (III, p. 1557-1558)

13. Církev je tělem, jehož je Kristus hlavou. *Ona je kristokonformní společenství, jemuž Kristus vzhledem k poslední obnově vesmíru dává účast: 1° na své královské vládě skrze božsky asistovanou jurisdikční moc; 2° na svém kněžství skrze moc svátostných charakterů; 3° na své svatosti skrze plně křesťanskou milost.* (III, s. 1907)

14. A již nikdy více nebudou viditelná poslání. Vpád trinitárního života do našeho času skrze viditelné poslání Slova v Kristu a viditelné poslání jeho Ducha do Církve, která jsou vrcholnými body kontaktu mezi Bohem a světem, ustavila Církev ve svém definitivním božském režimu. Přechod z jejího poutnického stavu do jejího stavu oslaveného, jakkoliv má

být slavný a triumfální, nepřinese radikální změnu, neboť nebude než posledním důsledkem velké změny již uskutečněné Vtělením a Letnicemi. (IV, s. 993)

*Vybral a přeložil
fra Štěpán M. Filip OP*

LITERATURA:

Charles Journet: *L'Église du Verbe incarné*

II: *Sa structure interne et son unité catholique*: Première partie. Edd. René et Dominique Mougel. [Saint-Maurice (Suisse)]: Saint-Augustin, 1999 (Oeuvres complètes de Charles Journet, 2).

III: *Sa structure interne et son unité catholique*: Deuxième partie. Edd. Re-

né et Dominique Mougel. [Saint-Maurice (Suisse)]: Saint-Augustin, 2000 (Oeuvres complètes de Charles Journet, 3).

IV: *Essai de théologie de l'histoire de salut*. Edd. René et Dominique Mougel. [Saint-Maurice (Suisse)]: Saint-Augustin, 2004 (Oeuvres complètes de Charles Journet, 4).

Poznámky:

⁽¹⁾ Humbert Clérissac OP: *Tajemství Církve*. Přel. Josef Florian. Stará Říše na Moravě: Dobré dílo, 1921 (Nova et Vetera, 49), s. 28–29 (český překlad je upraven).

⁽¹⁾ *Summa theologiae* III, q. 8, a. 6: „Caput in alia membra influit...“

Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal (3)

3. Baronce de Chantal - I. - č. 227 - str. 478

Obsah:

1. Ujistění kolem jejího neklidu, aby ho konzultovala bez toho, že by měla dovolení svého duchovního vůdce. 2. Jedinečnost duchovního vedení nesmí bránit svobodě ducha. 3. Dopis došlý mu od arcibiskupa z Bourges.

Ancey, 4. června 1604

1. Paní! Byla to pro mne veliká útěcha, že jsem dostal dopis, který jste mi napsala 30. května. Byly mi milé všechny jeho části: vzpomínám si, že na mě pamatujete ve svých modlitbách, které jsou projevem Vaší lásky. Připomínka, že máte v paměti rozhovory, které jsem měl s Vámi během poslední postní doby, třebaže z mé strany to nebylo nic než nedokonalost, ony jsou vždycky slovem Božím, a tak je užitečné si je připomínat. Touha po dokonalosti, kterou pociťujete, je dobrým základem pro její dosažení. Toto všechno mě tedy utěšuje, jako i mě utěšuje fakt, že mi píšete o knězi, kterého Vám Pán dal jako duchovního vůdce, že považoval za dobré, abyste během mého pobytu v Dijonu otevřela svou duši, a že se mu nezdálo špatné, abyste mi čas od času napsala. Jestli si vzpomínáte, tak jsem Vám řekl stejnou věc, když jste se mi svěřila, že se bojíte, že jste ho urazila proto, že jste přijala drobné rady, které jsem Vám dal slovně ohledně Vašeho vnitřního zármutku, který Vás trápil v modlitbě. Řekl jsem Vám tehdy,

že v tom nemůžete chybovat, nemoc vyžadovala okamžitý lék a Váš duchovní lékař byl nepřítomný, že toto nebylo totéž, jako když se změní duchovní vůdce: je to věc, kterou byste nemohla udělat bez toho, že byste si to dobře rozmyslela. Jenom jste hledala úlevu, zatímco jste na něho čekala, a moje rady se omezily na přítomnou nemoc, která vyžadovala přítomný lék, a pak nemohly žádným způsobem být na újmu a nešlo o to odstavit Vás od hlavního duchovního vůdce.

Co se týče skrupulí, které jste měla kvůli tomu, že jste mě požádala o radu kvůli směřování, které byste měla dát celému životu, tak jsem Vám řekl, že také v tomto jste nechybovala vůči podřízení se, které zbožné duše mají mít vůči svému duchovnímu otci. Moje rady nebyly nic jiného než duchovní spis, jehož praktikování bylo omezeno rozeznáváním Vašeho normálního duchovního vůdce. Fyzická přítomnost, větší duchovní světlo a plné poznání, které plyne z Vašich poznávacích schopností, ho staví do takových podmínek, že to mohl udělat mnohem lépe, než

bych to mohl udělat já, který jsem takový, jaký jsem. Bez toho, že bych počítal s tím, že rady, které jsem myslel, že Vám dám, tak by to stejně byly takové, že by mohly být velice dobře v souladu s těmi od Vašeho duchovního vůdce.

Pamatujte si však také, prosím Vás o to, že když mi sdělujete jméno onoho člověka, já jsem Vám to řekl s plnou jistotou, že mě znal a že jednou projevil čest tím, že mi slíbil, že budeme přátelé a že jsem si byl jistý, že by nenašel nic špatného ve Vašem vztahu ke mně: tak jsem si byl jistý, že jsem ho mohl počítat mezi své přátele. Vidíte tedy, paní, že jsem vyjádřil o tom všem úsudek dosti přesný a že jsem nemusel strávit moc času, ani moc uvažovat, abych k takovému úsudku dospěl. Mám proto z toho radost, že jste mohla uznat, jak je to všechno pravdivé, že ti, kteří jsou v souladu s úmyslem sloužit Bohu, nejsou nikdy moc v nesouladu mezi city a úsudky.

2. Velice chválím náboženskou úctu, kterou pociťujete k svému duchovnímu vůdci, a povzbuzuji Vás proto, abyste si ji pečlivě uchovávala. Je však třeba, abych Vám ještě řekl slovíčko. Tato úcta Vás musí uvádět bezpochyby do vytrvalosti ve svatém chování, ke kterému tak šťastně směřujete, ale nesmí nijak omezit anebo udusit správnou svobodu, kterou duch Boží dává těm, kteří ho mají.⁽¹⁾ Určitě ani přijímání rad anebo nauky od jiných, ani utíkání se k nim během nepřítomnosti duchovního vůdce nemůže se nějakým způsobem protivit této účtě: sta-

čí, že duchovní vůdce a jeho autorita mají vždycky přednost. Bůh ať je pochválen.

Chtěl jsem Vám připomenout toto všechno, co jsem Vám řekl předtím, a dodat to, co mi přišlo na mysl během psaní proto, abych Vám představil jako velice přijatelný můj úsudek ohledně těchto skrupulí. Spíše se odvažuji věřit, že když to vyložíte svému duchovnímu vůdci hned, jak ho potkáte, tak on bude souhlasit se mnou a nebude tomu jinak. Ponechám však rozhodnutí vyložit mu to, anebo nevyložit na Vaši diskretnosti, ale naléhavě Vás prosím, abyste mu odevzdala moje pozdravy a ujistila ho o mojí službě. Vážil jsem si ho delší dobu již předtím, než jsem ho potkal. Potom, co jsem ho potkal, tak moje láska k němu ještě vzrostla, mohl jsem si v Dijonu povšimnout dobra, které vykonal (poněvadž Vy nejste jediná), a pak jsem mu věnoval veškerou lásku, službu, kterou by si mohl přát ode mne. Mám Vás rád v něm a jeho mám rád ve Vás a jednoho a druhého v Ježíši Kristu.

3. Monsignore arcibiskup mi napsal tak lichotivý dopis, že moje bída je jím opravdu drčená. Je třeba ho omluvit vzhledem ke zdvořilosti a k jeho přirozené dobroně. Ale naříkám s Vámi nad ním, protože mě to vystavuje nebezpečí, že budu hřešit marnivostí. Nepíše mi nic o zdraví Vašeho pana otce, o kterém toužím mít zprávy, ani o Vašem strýci, kterého jste měla ode mne pozdravovat. Ostatně protože otec-duchovní vůdce Vám dovoluje, abyste mi někdy napsala, tak to udělejte ráda, prosím Vás o to, i když Vám to způsobí nějakou roztržitost: bude to úkon lásky. Nacházím se na místě a mám starosti, které mě činí hodným soucitu. Pro mne, mezi tolikerými smutnými a těžkými záležitostmi, je to útěchou přijmout zprávy o lidech, kteří jsou jako Vy. Bůh ať nám udělí milost, abychom žili a zemřeli v jeho lásce, a když taková je jeho vůle, tak z lásky k němu. O toto prosím Boha a velice pokorně Vás zdravím, svatě žehnám Vaším maličkým, když se nacházíte

v Chantal. Protože když jste v Dijonu, nechtěl bych si dovolit toto gesto v přítomnosti Vašeho pana strýce, třebaže by Vaši maličci, kdyby si poklekli s Vámi, mě o to žádali, podobného provinění jsem se dopustil v okamžiku svého odchodu. Bůh ať je ve Vašem srdci a ve Vaší duši, paní, a já jsem Váš nejpokornější a nejlaskavější služebník.

František, biskup ženevský

14. června 1604

Paní baronce de Chantal

(Pokračování)

Sestavovatel a překladatel: paní Jiřina

Giulio a don Jan Ihnát, SDB.

Dopisy svatého Františka Saleského

svatě Janě de Chantal. 2020

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ 2 Kor 3,17.

dr. Bartłomiej Grysa, arabista

Láska je silnější než strach – noví křesťané ve Francii

Křesťané muslimského původu jsou vystaveni značnému pronásledování nejenom v zemích, odkud pocházejí, ale také v Evropě. Poslední zpráva Evropského centra ve věci práva a spravedlnosti (ECLJ)⁽¹⁾ neponechává žádné pochybnosti. Situace je obzvláště vážná ve Francii.

Počítá se, že ve Francii žije 4 až 30 tisíc konvertitů z islámu, kteří s riskováním vlastního života a odsouzením ke společenské izolaci odmlitli svoje původní náboženství. Tento počet představuje 0,5 % z přibližně 6,1 miliónu muslimů, sídlících v této zemi (je to 9 % všech obyvatel Francie). V současnosti podle Konference francouzského episkopátu přijímá křesťanství v katolické církvi ročně kolem 300 bývalých vyznavačů Mohameda. Představují 15 % křtů dospělých osob nad Seinou, a jejich počet stále roste.

„Tyto osoby jsou pronásledovány nejenom rodinami, ale také celou společností,“ říká Maria, nová křesťanka, která opustila islám. „Bývá to tak, že to jsou lidé, které neznáme, ale oni o nás vědí. Konvertita se potkává s napadáním slovním, fyzickým i psychickým. To se děje na všech úrovních. (...) Většina z nás žije ve skrytu, vede dvojitý život.“

Mehdi-Emmanuel Džaadi je povoláním herec, producent a člověk angažovaný v *Mission Ismérie*, která působí ve třech oblastech: přijímá konvertity a doprovází je; formuje je; hlásá evangelium muslimům. Vyznavači Mohameda, kteří se obrátili na křesťanství, se ve svých rodinách setkávají s velikým neporozuměním. Ve většině muslimských zemí je apostaze nelegální, v některých se dokonce trestá smrtí. Konverze je navíc chápána pro rodinu jako ztráta cti.

„Moje rodina neví nic o mé nové víře,“ říká Mehdi. „Myslím si, že to tak je momentálně lepší. Žiji skrytě. Všechno je skryté. Moje devocionálie jsou u přátel. Žiji tak jako včera – jakoby svou starou vírou.“

Výjimka chvalně známá

Ali Šeknun se narodil v roce 1974 blízko Tizi Uzu v Kabylii (Alžírsko). Vychován byl jako muslim, děsilo ho násilí

přítomné v mnoha verších Koránu i v islámském terorismu, již ve 20 letech se označoval za ateistu. Všechno se změnilo 1. května 1999. Toho dne, na pozvání bratrance, Ali vešel do podzemní církve evangelické v srdci kabylské vesničky. „Tam ke mně promluvil Ježíš a řekl mi, že mě vždycky ochraňoval a miloval. Cítil jsem se milován jako nikdy dosud. Tak deset minut jsem plakal štěstím,“ vzpomíná. Obrácený Ali byl pokřtěn u evangeliků. Jeho otec akceptoval synovu konverzi a spolu s ním také šest jeho příbuzných. „Výjimka,“ říká Ali. „Ta tolerance je Pánova milost. Znam obrácené z islámu v Alžírsku, kteří byli vyhnáni ze svých domů!“ Od chvíle jeho obrácení hrozí islamisté jemu i jeho rodině smrtí.

V roce 2006 Ali odjel z Alžírsku do Belgie. Tam se přidal ke Komunitě Blahoslavenství a získal belgické občanství. V červnu roku 2007 se rozhodl, že se stane katolíkem; přijal jméno Paul-Élie. Krát-

ce nato se přidal k novému společenství – k Misijnímu bratrství Jana Pavla II., jehož posláním je evangelizace, a to především mládeže a muslimů. Paul-Élie se začal také vzdělávat v duchovním semináři v La Castille (Francie). Jeho otec mu v den jeho kněžského svěcení 26. června 2016 slavnostně předal kněžský oděv. „Láska Ježíše Krista proměňuje celou moji rodinu,“ vyznává konvertita.

Na biskupovu žádost P. Paul-Élie vřadycky po několika měsících cestuje do Alžiru. Jako jeden z mála tam slouží mši svatou v jazyku kabylském a v arabštině. Rozvážně také doprovází nově obrácené. „Alžír je země tajné policie,“ vyznává. „Nenosím zde sutanu ani kříž navenek,“ vyznává. „Pokud působím potichu, toleruji mě, protože někteří nemohou snést ani podobu kříže.“

„Jenom muslimové půjdou do nebe“

Džamila se narodila v Alžírsku, v horlivé muslimské rodině. „Když jsem měla devět let, přestěhovali jsme se s rodiči a dvěma mladšími bratry do Francie,“ vzpomíná. „Spolu s bratry jsme šli do mešity, abychom se učili nazpaměť Korán. Tam jsem se dozvěděla, že jenom muslimové půjdou do nebe. Židé, křesťané a všichni ostatní půjdou do pekla. Naši sousedé, křesťané, nám pomáhali učit se jazyk a aklimatizovat se ve Francii. Za nějakou dobu mě napadlo: Jak je možné, že lidé, které jsme považovali za zavržené, vůbec nejsou zlí? Naopak, byli vstřícní. Když mi bylo 14 let, přestěhovali jsme se do Bretaně, protože továrna, ve které otec pracoval, zkrachovala. V budově, kde jsme bydleli, žily také řeholnice. Kterého dne přišla jedna z řeholnic a dala mému otci obálku, ve které bylo několik bankovek. Řekla, že ví o tom, že otec je bez práce. Chtěla nám tak pomoci. Myslela jsem si, že se mi to jenom zdá, že je nemožné, aby lidé, co mají přijít do pekla, mohli udělat takové gesto štědrosti. Pomyslela jsem si, že Bůh je nespravedlivý, když takové dobré lidi odsuzuje do pekla.“

Když bylo Džamile 20 let, vdala se za muže z Egypta, muslima. Měla již v té době mnoho otázek a pochybností spojených s islámem. Myslela si, že její muž jí pomůže je všechny vyřešit. Mýlila se. O Bibli věděla jen tolik, že je to kniha, kterou muslimové nemají číst, protože měla být

zfalšovaná. Přesto se jí rozhodla před vlastním mužem ukryt; věřila, že v ní najde odpovědi na otázky, které ji znepokojovaly.

„Po jisté době jsem si uvědomila, že ta kniha je velmi hluboká – jiná než to, co jsem do té doby četla. Dále jsem recitovala Korán, ale měla jsem dojem, že Bůh ke mně hovoří skrze Bibli, tak jsem ji četla dál. Jednoho dne ji našel můj muž. Byl šokován. Řekl, že jsem přinesla do domu kletbu. Naše vztahy se stále víc a víc zhoršovaly, až do dne, kdy jsme se rozvedli.“

„Hloubka a mírnost jeho pohledu“

Rozvedená a zbavená kontaktu s dětmi, které si vzal otec (podle islámského práva – pozn. aut.), započala Džamila studium v Institutu arabského světa. Vydržela tam rok a půl. „V jisté chvíli jsem si řekla »dost«, v tom už nemůžu dál pokračovat. Pokud islám nemá pravdu, na což jsem přišla, tak kam mám jít? Pociťovala jsem blok vůči křesťanské víře.“

V té době Džamila poznala Mikela – křesťana, za něhož se vdala. Po svatbě však začala mít zdravotní problémy. Ukázalo se, že nemůže mít děti. Tehdy se stalo něco neobvyklého. „Zdalo se mi,“ vzpomíná Džamila, „že jsem v katedrále s krásnými vitrážemi. Několik dní po tom snu jsme se s Mikelem vypravili na výlet do Kolína nad Rýnem. Stála jsem v obrovské katedrále a pociťovala, že musím jít doprostřed. Tam jsem spatřila vitráže ze svého snu! Měla jsem zvláštní pocit. Byl tam také veliký dřevěný kříž. V tu chvíli jsem si připomněla slova Bible: »O cokoliv budete prosit v mém jménu, můj Otec vám to dá.« (srov. Jan 14,14; 16,23) Tiše jsem zašeptala modlitbu: »Ježíši, Ty jsi řekl: »O cokoliv budete prosit v jménu mém, můj Otec vám to dá.« Toužím mít dítě, ale nechci chodit na nějaké terapie. Vyslyš mě. Jestli mě vyslyšíš, půjdou za tebou a přijmu křest.« Pociťovala jsem, že mě zaplavuje mír a radost. Asi po měsíci jsem zašla do lékárny a koupila si těhotenský test. Výsledek byl pozitivní! Padla jsem na kolena a rozplakala se. Ve čtvrtém měsíci těhotenství za mnou Ježíš přišel ve snu. Objevil se v prostorném příbytku, díval se na mne očima, jejichž krásu nedokážu popsat. Přitahovala mne hloubka a něha jeho pohledu. Řekl mi: »Těší mě, že budeš mít dítě.« Jen toto, nic víc. Objala jsem ho a položila hlavu na jeho srdce. Vníma-

la jsem, že on je se mnou a že mne oblévá celý oceán lásky. Když jsem se probudila, ležela jsem v lůžku zalitá slzami. Byly to slzy štěstí i lítosti. Uplynulo 10 let a já pořád vnímám ty emoce. Byl to nejvýznamnější zážitek v mém životě.“

Džamila byla pokřtěna před deseti lety a dnes se o svou víru v Ježíše dělí v ulicích svého města. „Moji rodiče reagovali velmi negativně, když jsem začala vést evangelizaci na ulicích. Při mnoha příležitostech mi říkali, že riskuji, že přijdu o život a že mohu mít velké problémy. Uvědomuji si to. Jeden fanatik mi řekl: »Kdybys byla v islámské zemi, zabil bych tě...« Já jsem ale přesto šťastná, že jsem našla Otce, který si mě zamiloval nekonečnou láskou. On mě skutečně osvobodil. Nebojím se smrti a chci, aby všichni zakusili tu radost a svobodu.“

Evangelizujme!

Blahoslavený Charles de Foucauld (1858–1916) byl přesvědčen, že pokud Evropa nezevangelizuje severní Afriku, dobude Evropu islám. Proslulý poustevník také tvrdil, že islám je nejhorší hereze, protože připisuje Ježíšovi všechny tituly a atributy – považuje ho za proroka i divotvůrce – s výjimkou těch, které jsou pro spásu nutně potřebné: uznání ho za Syna Božího, Pána a Spasitele.

Před našima očima se Evropa stále rychleji islamizuje, především díky vysokému přirozenému nárůstu počtu v ní sídlících muslimů. Pokud sami nezačneme hlásat evangelium slovem i činem, odkud naši sousedé uslyší poselství spásy? V listě Římanům čteme: „Ale jak mohou zvývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: »Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!«“ (Řím 10,14–15)

Všichni jsme byli poslání, abychom hlásali evangelium a modlili se za ty, kteří ještě neznají Krista. Církev, která není misijní, umírá. Zastavme se proto nad tím, co je důležitější: držet ve skrytu svoji víru jako lampu pod svícem, nebo na svícnu, aby světlo svítilo všem (srov. Mt 5,15)? Křesťanství konvertité, kteří opustili islám, platí nejednou vysokou cenu za svoji cestu za Kristem. Zažívajíce obrovskou

Boží lásku, řídí se také slovem, které říká: „Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.“ (Mk 8,38) Džamel, původem Alžířan, takto vyznává: „Během 36 let od přijetí Krista jsem ani jednou nezapochyboval o správnosti své volby. Přicházely ovšem těžké chvíle, ale pochybnosti – nikdy.“ Dnes tento muž evangelizuje zpěvem

a dělí se o své zaujetí s dalšími obrácenými. Džamel ví, co znamená strach z vyloučení, ignorance, pýcha i nenávisť – „čtyři vězení“, ve kterých vězí mnoho muslimů, podle slov P. Guye Pagèse. Naším úkolem je probíjet se skrze tato vězení do srdcí těch, které chce Ježíš zahrnout do svého ovčince. Jestliže to neděláme, musíme si položit otázku, zda jsme Kristovými svědky. Máme v vděčnosti přijmout Boží milosrdenství ve svátosti zpovědi a jeho lásku

v Eucharistii, jak to dělá mnoho bývalých muslimů, toužících po opravdovém sjednocení s Bohem skrze Krista.

*Z Miłujcie się! 3/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Pro snadnější časovou orientaci připomínáme, že článek vznikl v roce 2021. [pozn. red.]

Wojciech Dobrowicz

Obelhané feminismem

Současný feminismus je ideologie, která svádí na scestí myšlení milionů žen na celém světě. Tato ideologie pracuje se lží, namlouvá jim, že jedinečným způsobem budou šťastné. Jenomže svědectví bývalých feministek ukazují, jak velice je feminismus ošálil a zničil jejich životy.

První lež

První lež současných polských⁽¹⁾ feministek zní: „Aborce bez hranic, na přání a bez uvádění důvodu je základním právem každé ženy.“ Jistě si většina současných feministek není vědoma nebo neví vůbec nic o tom, že nejenom první polské feministky, ale také největší americké sufražetky (čili ženy bojující za volební právo a rovnoprávnost) byly rozhodně proti jakýmkoliv potratům.

První hnutí sufražetek v Polsku zahrnovalo mj. ženy, které tvořily Křesťansko-demokratické strany a působily ve Sjednoceném kroužku zemanek; ty začaly s veřejným působením. Stalo se to po vyhlášení encykliky papeže Lva XIII. *Rerum novarum*, která měla oslabit vliv marxismu. Tyto feministky byly katoličky; odvolávaly se na náboženství a prezentovaly tradiční pohledy. První polské feministky zveřejňovaly problém prostituce a pohlavních nemocí, odvolávaly se na hesla mravní čistoty, sexuální zdrženlivosti před svatbou a manželské věrnosti. Rozhodně se stavěly proti potratům. Sjednocený kroužek zemanek, agitující v záležitosti rovnoprávnosti na polském venkově, vytvořil svůj program na sociální nauce katolické církve. Ve své působnosti se křesťanské demokratky opíraly o vzory vypracované bl. Honoratem Koźmińskim – tvůrcem bezhábitových řeholů pro ženy.

Jedna z prvních sufražetek a průkopnic hnutí ve věci zrovnoprávnění žen – Alice Paulová – chápala velmi dobře záležitost, že potrat neřeší problém těhotné ženy, ale pohodlného muže, který se tímto způsobem zbavuje tíže zodpovědnosti za své dítě. Takové stanovisko bylo všeobecné mezi prvními feministkami. Potraty nazývala Paulová prostě „využíváním žen“ nebo také „zabíjením nenarozených žen“ (protože přece část z potracených dětí jsou děvčátka). Zajímavé je, že svoje názory vůbec nevyvozovala z víry, ale z čistého feminismu... „Paulová na sto procent věděla, že plod rozvíjející se v matčině bříchu je plnohodnotný člověk. Někdy muž, jindy žena – a přerušování těhoten-

Alice Paulová, jedna z prvních sufražetek, odpůrkyně potratu, r. 1915

Sufražetky Annie Kenneyová a Christabel Pankhurstová, r. 1908

ství je odebráním práva na život konkrétním lidem. Sufražetka bojovala za stejná práva a uvědomovala si, že souhlas s aborcí je proti tomu, o co bojuje. Navíc v aborcí vnímala i jiné ohrožení, které se už přesně wpisuje do boje o úctu pro ženy ze strany mužů. (...) Paulová nebyla sama v takovém posuzování aborce. Proti zabíjení nenarozených dětí se vyslovovaly také jiné vůdkyně hnutí sufražetek, mj. agnostička Susanne B. Anthonyová, první žena kandidující na úřad prezidenta USA – Wictoria Woodhullová – či Sara Nortonová. Všechny nazývaly aborce prostě vraždami, a poslední ještě dodávala, že osoby vykonávající aborce jsou rezníci způsobující ubíjení nemluvnat.“ (W. Teister, *Największe feministki przeciw aborcji*, „Gość Niedzielny“)

Změny feministické doktríny a její radikální obrát doleva přinesla teprve „sexuální revoluce“ roku 1968. Hesla neomarxistického mravnostního převratu padla na

úrodnou půdu. Iničiátoři a vůdcové „sexuální revoluce“ využili jinak vznešené a velmi dobré prvotní ideje feministického hnutí (zrovnoprávnění) k tomu, aby zmanipulovali ženy a prosadili vlastní, velice atraktivní levicové podání. Důsledkem toho k boji za stejná práva žen přistoupil požadavek boje za právo žen na potrat. Tatáž „sexuální revoluce“ dovedla také ženy skrze nabídku používat antikoncepční pilulky k vedení „osvobozeného“ sexuálního života. Tyto možnosti bohužel rychle pronikly do feminizmu.

Známa americká pro-life pracovnice, Frederica Mathews-Greenová, byla kdysi vyhlášenou feministkou. Na konci studií, při čtení tisku, přišla na lékařem-potratářem sepsanou zprávu o jím provedeném potratu. Paradoxně po přečtení tohoto textu si začala Frederica uvědomovat lidství počatého dítěte. To byl počátek její cesty k úplnému obrácení a počátku jejího působení jako pro-life aktivistky. Podle ní: „Dodnes trvající tragické důsledky sexuální revoluce (...) zdeformovaly vztahy mezi ženou a mužem. Pro mnoho žen se události 60. let »staly impulsem pro realizaci fantazie o svobodném erotickém životě až do chvíle nalezení vhodného muže. Ženy tak jako muži nechápou hodnoty čistoty v době hledání pravého muže.« (...) Sexuální svoboda vedla četnými neplánovanými těhotenstvími a ve spojení s tím – k značnému vzrůstu potratů. Mathews-Greenová zdůrazňuje také klíčový význam rodiny, kolem které se soustřeďuje působnost pro-life hnutí, poněvadž děti k řádnému rozvoji potřebují oba rodiče.“ (*Obrácená feministka zveřejňuje, jakým způsobem potrat a pornografie ničí člověka*, www.bialykrak.pl; Life Site News, MM) Účinkující rovněž zaměřuje pozornost na toxické vzory mužnosti „vypracované“ sexuální revolucí. „Rozšiřování pornografie jenom ztěžuje mužům stávat se opravdovými muži,“ zdůrazňuje Mathews-Greenová.

Potrat (čili zabití dítěte) nemůže být lidským právem, protože je namířeno proti člověku. Takzvané právo na potrat tím víc nemůže být předmětem referend ani plně demokratického hlasování. Současný požadavek „práva ženy na potrat“ je krajně antifeministický, protože mužům slouží víc než ženám. Tragické následky potratu totiž nese výlučně žena. Je tedy

požadování „práva na potrat“ ve skutečnosti vybízením k tomu, aby se ženám ubližovalo!

Druhá lež

Druhá lež současných feministek zní: „Církev má na rukou krev žen!“ Tato lež spočívá v tom, že příjemce má mít pocit, že církev a všichni, kteří jsou proti potratům, tímto způsobem ubližují ženám tím, že je odkazují k tělesnému utrpení spojenému se ztrátou zdraví včetně smrti. Ve skutečnosti je tomu přesně naopak!

Skutečnou krev na rukou mají rodiče dítěte zabitého v důsledku jeho potracení, lékař-potratář a také všechny osoby, které se bezprostředně nebo zprostředkovaně, ve vyšším nebo nižším stupni podílely na potratu, vybízely k němu nebo od něj neodvážely. Vinu, i když menší, nesou také všichni ti, kteří se v dramatické a zcela jistě tragické chvíli od ženy odvrátili a neposkytli jí podporu duchovní, psychickou či materiální. Církev zase nejenom že se staví na obranu života nejbezbrannějšího a nevinného člověka, vyvíjejícího se pod srdcem matky, ale také chrání zdraví a život ženy samotné, chrání ji před eventuálními postaborními problémy a nemocemi (neplodnost, rakovina prsu, v některých případech dokonce i smrt), brání ji před utrpením psychickým (postaborní syndrom, deprese nebo jiné psychické nemoci), samotné zatížení smrtelným hříchem a přivoděním si exkomunikaci nemluvě... Je třeba ještě zdůraznit, kdy drama potratu se netýká jenom ženy samotné, ale často také celé rodiny – jejího muže i dětí. Jsou známy případy, že potrat dovedl k sebevraždě matky nebo k jejímú sáhnutí na život vlastních malých dětí...

Třetí lež

Třetí lež feministek zní: „Církev používá systém zákazů týkajících se sexuálního života, chce mít vládu nad tělem ženy, a zároveň příkazováním jí plnit tradiční roli matky, rodič a vychovávající děti, přičiňuje se na jejímú utlačování, ponižování a vykořisťování mužem v tradičním modelu rodiny.“ Tato lež je neobyčejně působivá a nebezpečná. Žel velmi mnoho mladých dívek v ni uvěřilo. Jaká však je pravda? Církev přece celou dobu zachovává stanovisko, že potrat je zlem, poněvadž je zabitím člověka, kterého Bůh povolal

do života. To, že se církev protíví stejně tak potratu jako antikoncepci, vyplývá z Božích příkázání obsažených v Desateru (Nezabiješ!) a v jiných částech Písma svatého (např. „Plodte a množte se a naplňte zemi“ – Gn 1,28). Není to výraz zlé vůle církve v rozměru institucionálním. Naopak – takový postoj církve je motivován láskou k bližnímu, a také péčí o ochranu každého počatého života i zdraví a života ženy. K druhé a třetí lži feministek se vztahují hesla malovaná na transparentech typu „Plodit, rodit, umírat“. Jsou to slovní slepence, které mají za cíl vykonat takovou manipulaci s pojmy, aby ten, komu je určena, začal ztotožňovat plodnost a mateřství s utrpením a smrtí. V důsledku má všeobecně odřadit mladé ženy od mateřství. Místo toho indoktrinace mistrně prováděná, spocívající v namlouvání mladým ženám, že přijetím role matek podléhají útlaku zpátečnického systému hodnot, je náhle odhalena, když taková žena se rozhodne dítě porodit a stojí v úžasu nad zázrakem nového života! Jako příklad může sloužit svědectví Sáry Winterové – donedávna ikony brazilských feministek.

Feministické hnutí je jako sekta

Sarah Winterová je pseudonym Sáry Fernandy Girominové, která v roce 2012 založila brazilskou pobočku radikálního a antikřesťanského feministického hnutí *Femen*. Podobně jako v jiných zemích, ve kterých toto hnutí existuje, rovněž jeho brazilské členky vystupují formálně proti „sexuálnímu vykořisťování žen, veškeré diktatuře a náboženství“. Obyčejně to čini v podobě vulgárních a obscenních manifestací na ulicích, kde vystupují napůl obnažené. Vyslovují se pro nijak neomezené právo na potrat, práva pro homosexuály, bisexuály a osoby jiných deviací.

Po mnoha letech, kdy měla na svém kontě proticírkevní provokace, prožila Winterová obrácení. Stalo se to, když sama zažila krásu mateřství. Poprosila tehdy veřejně křesťany o odpuštění za svoje hříchy a dříve vykonaný potrat. Několik dní po Vánocích zkroušená bývalá feministka vyznala: „Není lehké to učinit, ale prosím křesťany o odpuštění našich feministických protestů. Dostaly jsme se moc daleko.“ Přiznala, že to udělala, a při tom držela na kolenou své několikátýdenní

dítě, které se rozhodla porodit. Dodala, že jeho příchod na svět od základů změnil její pohled na právo na život. Její život – jako matky – dostal nový význam. „Mateřství je nejneobyčejnějším pocitem na světě,“ vyznala bývalá propotratářka.

Winterová zveřejnila, že členky *Femenu* byly často nuceny užívat drogy, nechat se zneužívat jinými muži, které potom nezdědka obviňovaly ze sexuálního zneužívání, a dokonce byly zneužívány a znásilňovány jinými ženami – lesbičkami. „Odvolovaly se při tom na neomezené právo na potrat, které často využívaly, nebo se snažily o zničení tradiční rodiny a manželství.“ (*Nawrócona feministka z Femenu*, www.kosciol.wiara.pl) Winterová zkritizovala feministické hnutí, které se podle ní stalo sektou usilující o „zničení všech morálních hodnot společnosti“. Vyslala také vroucí výzvu ženám, které jsou zoufalé a plánují jít na potrat, aby se zamyslely nad tím, co dělají. „Je mi strašně líto, že jsem to udělala. Způsobilo mi to hodně problémů a těžkostí. Nechci, aby se to stalo i vám,“ napsala bývalá feministka.

Winterová napsala knížku o tom, jak ji feminismus mnohokrát zradil. Tvrdí v ní, že soudobý feminismus je sekta, která bere ženy jako předměty, favorizuje homosexualitu a ve svých řadách ukrývá pedofilii. V současnosti se Winterová angažuje v pro-life hnutí. Zahájila také sérii konferencí, během nichž vystupuje proti feminismu, ideologii gender a kulturnímu marxismu.

Čtvrtá lež

Čtvrtá lež feministek zní: „Běžně dostupná antikoncepce povede k tomu, že potrat nebude potřebný.“ Je to lež, poněvadž průzkumy ukazují, že tam, kde se všeobecně rozšířila antikoncepce, se také zvýšil počet potratů. „Zkoumání reprezentativní skupiny 2000 Španělek v plodném věku (15–49 let) bylo prováděno v letech 1997–2007. Vyplývá z nich, že ve sledovaném období počet žen používajících antikoncepci vzrostl z 49,1 % na 79,9 %. Ve stejné době vzrostl počet potratů v této oblasti z 5,52 aborcí na 1000 žen na číslo 11,49. Další zkoumání potvrzující zvyšující se čísla pocházejí z Fran-

Přehlídka sufražetek v New Yorku v roce 1912

cie a ze Švýcarska. (...) Používání antikoncepce nevede k redukování počtu potratů, ale její zavádění a rozšiřování na společenské úrovni vede k nárůstu počtu aborcí.“ (A. Zięba, *Czy antykoncepcja prowadzi do aborcji?*, www.blog.pro-life.pl) Profesorka dr. Janet E. Smithová z univerzity v Dallasu v USA zase říká: „Ženy, které přišly na potrat, většinou používaly antikoncepci.“ (*tamtéž*) Podle feministek pilulka „den po“ (typu EllaOne) je antikoncepce havarijní. Jenomže ta má působnost na časný potrat, a tedy, došlo-li k oplodnění, tak užití té pilulky už je potratem. Kromě toho feministky neberou nebo nechtějí brát na vědomí jednoduchou závislost mezi doporučováním antikoncepce, čili sexualizací mladých lidí, a vzrůstem počtu potratů, jejichž nárůst musí být logickým důsledkem téže sexualizace.

Genderová kovárna kádrů

Feminismus už po desítky let proniká na vysoké školy. Feministickou perspektivou a jevem feminismu vůbec se zabývají vysokoškolští učitelé i studující oborů, které zdánlivě nemají s feminismem nic společného (polonistika, nauka o kultuře, dějiny umění nebo muzikologie). Studenti se mohou přihlásit dokonce na přednášky z oboru feministická teologie! Feminismus a „ženská studia“ – tzv. „gender studies“ a také „queer studies“ se stávají akademickými disciplínami, ve kterých je možné se úzce specializovat a díky nimž je možno dělat vědeckou kariéru... Genderová studia jsou dnes dostupná v rámci mnohých, hlavně společenských a humanistických oborů. Teoretici „genderových studií“ totiž přijímají předpoklad, že všechny aspekty lidského konání jsou podmí-

něny důsledky závaznosti společenských a kulturních norem pohlaví.

Jenomže zásadní chyba spočívá v tom, že „gender studies“ nejsou žádnou naukou a způsobují jenom její degradaci. „Genderismus jako kontinua marxismu-leninismu (...) je totiž nejnebezpečnější ideologickou formou nihilismu a jako takový je v úplném rozporu se skutečnými výsledky široce chápané vědy o člověku.“ (P. prof. T. Guz, *Metafizyczo-chrześcijańska nauka o czlowieku jako męzczyźnie i kobiecie w świetle klasycznej nauki*

o przyczynowości, a próba jej negacji w neomarksistowskiej i globalistycznej ideologii gender. In: *Współczesne zagrożenia dla zdrowia, życia i rodziny w dokumentach Parlamentu Europejskiego*, s. 269–270) „Feminismus dnes usiluje o to, stvořit dojem, že je jedním z oborů vědy. Přednášející na genderových studiích ale ne-skrývají, že ve skutečnosti nejde o vědu, ale o to, aby byl změněn svět.“ (K. Baranowska, W. Wybranowski, *Genderowa kuźnia kadr* [in:] www.rp.pl) Zideologizovaná témata přednášek způsobují, že genderová studia připomínají spíše vymývání mozků než vyšší vzdělávání. Na genderových studiích přednášejí mj. aktivistky feministického a propotratového hnutí. Souběžně, v rámci normálních, negenderových přednášek, se předvádí často deformovaný obraz církve tak, aby byla zohavena v očích studentů. Není tedy nic divného, že ovládnutí polských vysokých škol neomarxismem před lety dnes přináší jisté efekty, což dokazují davy zmanipulovaných mladých lidí, kteří se účastnili propotratových stávek. Je nutno dodat, že současný feminismus a ideologie gender ovládly už nejenom výuku, vzdělávání, kulturní instituce (muzea a divadla), umění či kinematografii, ale také masmédiá, a stále důrazněji pronikají do společenského života. Hnutí za „osvobození žen“ zničilo ženskost a způsobilo, že je stále obtížnější najít stejně tak opravdové muže jako opravdové ženy.

*Z Miłujcie się! 2/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Nejen polských... [pozn. překl.]

Svatý Josef nás učí tichosti

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Josefovo ticho není němota; je to ticho plné naslouchání, *činorodé* ticho, ticho, z něhož vystupuje jeho velká niternost. „Slovo, které vyslovil Otec, a byl to jeho Syn,“ komentuje svatý Jan od Kříže, „slovo, které vždy promlouvá ve věčném tichu a v tichu musí být duší slyšeno.“ (srov. *Dichos de luz y amor*, BAC, Madrid, 417, n. 99)

V této „škole“ vyrůstal Ježíš, v nazarétském domě, kde mu byli každodenním příkladem Maria a Josef. A není divu, že on sám vyhledával místa ticha ve svých dnech (srov. Mt 14,23) a své učedníky vybízel, aby také oni prožili stejnou zkušenost: „Pojďte i vy někde na osamělé místo a trochu si odpočiňte.“ (Mk 6,31)

Jak krásné by bylo, kdyby se každému z nás po vzoru svatého Josefa podařilo obnovit tento *kontemplativní rozměr života, který otevírá právě ticho*. Všichni ovšem ze zkušenosti víme, že to není snadné. Ticho nás trochu děsí, protože po nás žádá, abychom vstoupili do sebe a setkali se s tou nejpravdivější částí nás samých. (A mnoho lidí se bojí ticha, musí neustále mluvit a mluvit, nebo poslouchat rádio, televizi..., ale nemohou přijmout ticho, protože se bojí.) Filosof Pascal poznamenal, že „veškeré neštěstí lidí pochází z jediné věci: z toho, že neumějí přebývat v odpočinku v jedné místnosti“ (*Myšlenky*, 139).

Draží bratři a sestry, učme se od svatého Josefa pěstovat prostory ticha, v nichž se může objevit jiné Slovo, totiž Ježíš, Slovo Ducha Svatého, který v nás přebývá a přináší Ježíše. Není snadné rozpoznat tento Hlas, který je často zaměňován s tisíci hlasy starostí, pokušení, tužeb a nadějí, které nás obývají; avšak bez tohoto cvičení, spočívajícího právě v získání zběhlosti ve ztišení, *může onemocnět také naše řeč*. Bez cvičení se v tichosti naše řeč onemocní. Místo toho, aby nechávala vyzářovat pravdu, může se stát nebezpečnou zbraní. Naše slova se totiž mohou proměnit v pochlebování, vychloubání, lež, pomluvu a očerňování. Zkušenost praví, jak to připomíná kniha Sírachovcova, že „jazyku padlo za oběť

víc (lidí) než mečí“ (srov. 28,18). Ježíš to řekl jasně: Kdo mluví špatně o svém bratru nebo sestře, kdo pomlouvá svého bližního, je vrah (srov. Mt 5,21–22). Zabije jazykem. Nechce se nám tomu věřit, ale je to pravda. Zamysleme se trochu nad tím, kdy jsme zabijeli jazykem, zastyděli bychom se! Ale velmi nám to prospěje, opravdu velmi.

Biblická moudrost praví, že „v moci jazyka je život i smrt; kdo ho rád používá, nají se jeho plodů“ (Př 18,21). A apoštol Jakub ve svém listě rozvíjí toto pradávné téma o pozitivní a negativní moci slova na zářných příkladech, když píše: „Jestliže někdo nechýbá v řeči, to už je člověk dokonalý, schopný držet na uzdě sebe celého. [...] jazyk je sice malý úd, ale může se chlubit velkými věcmi. [...] Jím velebíme Pána a Otce, a jím zlořečíme lidem, stvořeným k obrazu Božimu. Z jedněch a týchž úst vychází dobrořečení i zlořečení.“ (Jak 3,2–10)

Právě proto se musíme od Josefa učit pěstování ticha: tohoto prostoru vnitřního soustředění v našich dnech, v němž dáváme Duchu příležitost, aby nás obnovoval, utěšoval a napravoval. (Nejde o to, abychom upadli do němoty, vůbec ne, ale měli bychom si ticho pěstovat. Každý z nás se musí podívat do svého nitra: často děláme nějakou práci, a sotva ji dokončíme, už šátráme po mobilu, abychom udělali

zase něco jiného, a takhle je to s námi pořád. A nepomáhá nám to, nutí nás to sklouzávat k povrchnosti. Hloubka srdce roste s tichem; s tichem, které není němotou, jak jsem řekl, ale které nechává prostor pro moudrost, reflexi a Ducha Svatého. Někdy se bojíme chvil ticha, ale nesmíme se bát! Ticho nám opravdu prospěje.) A užitek, jaký má pro naše srdce, uzdraví také naše jazyky, naše slova a především naše rozhodnutí. Josef totiž *spojoval tichost s činem*. Nemluvil, ale konal, a tak nám ukázal to, co Ježíš jednou řekl svým učedníkům: „Ne každý, kdo mi říká: »Pane, Pane!« vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce.“ (Mt 7,21) Slova mají být plodná – vybavujeme si možná písničku „Parole, parole, parole...“ (Slova, slova, slova...) a nic podstatného. Je zapotřebí ticha, správného slova – a někdy se radši trochu kousnout do jazyka – to je lepší než říkat hlouposti.

Na závěr se pomodleme:

Svatý Josefe, muži ticha, ty, který jsi v evangeliu neřekl jediné slovo, nauč nás postit se od marných slov, objevit hodnotu slov, která budují, povzbuzují, utěšují a podporují. Buď nablízku těm, kdo trpí kvůli slovům, jež zraňují, jako jsou pomluvy a očerňování, a pomáhej nám, abychom slova vždycky spojovali se skutky. Amen.

Přeložila Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

POZVÁNÍ DO KOCLÍŘOVA – BŘEZEN 2022

Na Popeleční středu 2. 3. 2022 v 17 hodin zahájí otec Pavel Dokládál v Koclířově mimořádný *Cyklus biblických hodin*. Budou probíhat každou středu, vždy v 17 hodin na téma: „VŠECHNO MOHU... Fil 4,13“.

Na první mariánskou sobotu 5. 3. 2022 proběhne v rámci pravidelného programu **setkání s otcem kardinálem Dominikem Dukou OP**, doprovázené svědectvími a písněmi Scholy Panny Marie, s následným pozváním pro všechny na agapé. V 17 hodin zve ke slavení pontifikální koncelebrované mše svaté. Hlavním celebrantem a kazatelem bude otec kardinál Dominik Duka.

Další **víkend 11.–13. 3. 2022** bude probíhat **formační seminář pro vedoucí a členy hnutí jednotlivých regionů WAF ČR** ve spojení se společnou Synodální cestou církve, ke které jsme pozváni ve všech našich diecézích. V neděli, na Fatimský den 13. 3. 2022, přijal pozvání náš diecézní otec biskup Mons. Jan Vokál. Hlavní bohoslužba s obnovou zasvěcení ČR Bohu skrze Neposkvrněné Srdce Panny Marie bude v 9 hodin. Zváni jsou také všichni farníci z Koclířova a bývalí farníci z míst, kde jubilant otec Pavel Dokládál působil (Tišnov, Ivančice, Český Rudolec, Matějovec, Lipolec, Jaroměřice nad Rokytnou, Drnholec, Pasohlávky, Jevišovka, Šlapanice u Brna a Třebíč).

Bližší informace na www.cm-fatima.cz nebo přímo v recepci, tel. 731 646 800.

Pondělí 21. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Radim Ucháč – prezident Hnutí pro život ČR **6:55** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **7:15** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **8:15** Buon giorno s Františkem **9:10** Čičmianské tajemství **9:45** Setkání (22. díl): Olga Haláková – Bečov nad Teplou **9:50** Outdoor Films s Milanem Jánem (68. díl): Tajgy a tundry severovýchodní Sibíře **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řím, hlavní město víry (5. díl): Současnost – Duch Svatý a Boží Milosrdenství **13:20** Ghana – Příběh dětí duchů **14:05** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **14:45** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **14:50** Noční univerzita: Mgr. Daniel Nývlt, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (1. část) **16:00** V souvislostech **16:20** Jak potkávat svět: S Miroslavem Donutilem **18:00** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Marta a Marie [P] **18:10** V Kristu zapusťte kořeny **18:55** Danças Ocultas & Dom la Nena **19:30** Víra do kapsy [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Vezmi a čti: Únor 2022 [P] **21:25** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Šumník **21:50** Filipínské rugby – hra o život **22:35** Kulatý stůl: Charita slaví 100 let **0:00** Letem jazzem (3. díl): skladby s letními motivy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Milan Novák – historik **6:55** Zahradní slavnost: Pavlovice u Přerova **8:20** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **9:10** Lednický park vypravuje **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **10:55** Mosambik, svědek víry **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Víra do kapsy **13:05** Dokořán: S Vojtěchem Bernatským **14:05** Cvrlikání (87. díl): Michal Horák **15:15** Příběh o Žofii **16:00** Muzikanti, hrajte: Moravanka 2 **17:20** Oživení studené války? **18:00** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o pošetilem boháči **18:10** Animované biblické příběhy: Abrahám a Izák **18:35** Animované příběhy velikánů dějin: Florence Nightingale (1820–1910) **19:05** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **19:25** Zpravodajské Noeviny: 22. 2. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Podpořme ptáky [L] **21:10** Benedikt XVI.: S úctou k pravdě **22:05** Klávesové nástroje v proměnách staletí: Podzimní festival duchovní hudby 2019 **23:15** Terra Santa News: 16. 2. 2022 **23:35** Historie sklářství v Karlovině **0:00** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Petr Váňa – sochař **6:55** Don Rua – nástupce **7:20** Zpravodajské Noeviny: 22. 2. 2022 **7:45** Noční univerzita: Mgr. Daniel Nývlt, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (1. část) **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Duchovní malby: Blahoslavená Panna Maria **10:30** Do varu s Maxem Kašparů: Duchovní a duševní zdraví **10:45** Grotosky Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Dům ze skla? **14:05** Slunce v srdci **16:05** ARTBITR –

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Kulturní magazín **16:15** Klapka: S Janou Hnilicovou **17:20** Bangladěš: Týdenní dopis lásky **18:00** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: O neposlušném služebníkovi **18:15** Strýček Emu: Nachlazení **18:30** Flešbky – Godzone podcast **19:25** Terra Santa News: 23. 2. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Nést svůj kříž: Jak a proč? **22:45** Řím, hlavní město víry (5. díl): Současnost – Duch Svatý a Boží Milosrdenství **23:15** Generální audience papeže Františka **23:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **0:00** Cvrlikání (26. díl): D.N.A. **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Adolf Born – výtvarník **7:00** Víra do kapsy **7:15** Poutníci času: S Nikolou Kopeckou **7:30** Klauzura **7:55** Terra Santa News: 23. 2. 2022 **8:15** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání **8:40** Vezmi a čti: Únor 2022 **9:10** Život v modlitbě **9:40** Kulatý stůl: Charita slaví 100 let **11:05** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutice **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Mořice **13:40** Generální audience papeže Františka **14:10** Outdoor Films s Šárkou Kašparovou (95. díl): Tuktukem přes Jižní Ameriku **15:40** Chceme se vrátit domů **16:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 2. 2022 **16:20** Benefiční večer aneb Talkshow s Ivou Janžurovou pro kapli v Lúčce **18:00** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Pozvání na hostinu **18:15** Ovečky: 8. neděle v mezidobí [P] **18:45** V pohorách po horách: Bílá na běžkách **18:55** Obnova objektu Libušín po požáru **19:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 2. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (14. díl): Modální jazz **21:20** Bible pro Severní Koreu **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 2. 2022 **0:25** Bohem zapomenuté kouty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Marie Retková – moderátorka **7:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 2. 2022 **7:20** Biblická studna **8:25** Průzření Haiti **9:10** Janomamové v Brazílii **9:31** Mezi pražci (103. díl): Únor 2022 **10:20** Dům ze skla? **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Danças Ocultas & Dom la Nena **13:25** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **13:45** Manželská setkání **14:05** Skryté poklady: Vladimír **14:35** Výpravy do divočiny: Podpořme ptáky **15:40** Poutníci času: S Nikolou Kopeckou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 2. 2022 **16:20** Hrdinové

víry (13. díl): Zdenka Schelingová **17:20** Historie a současnost Matice svatohostýnské **18:00** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Ztracená ovečka **18:15** V pohorách po horách: Chabenec – Nizké Tatry **18:25** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na mašině **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Lidská práva v Číně [L] **21:30** Setkání (4. díl): Nina Nováková – kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi **21:40** Putování po evropských kláštřech: Klášter trapistek v Gjerrild, Dánsko **22:20** Nebojte se... **23:25** Koncert skupiny KAMELOT **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jiří Sláma – historik **7:00** Krasňany **7:35** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **7:40** Ovečky: 8. neděle v mezidobí **8:05** Animované biblické příběhy: Abrahám a Izák **8:30** Strýček Emu: Nachlazení **8:45** Animované příběhy velikánů dějin: Florence Nightingale (1820–1910) **9:25** Na startu **9:50** Noční univerzita: Milan Michalko – Tři zbraně ženy **10:35** Církev za oponou: Celibát **10:50** Pošta pro Holuba: Žena v církvi **11:05** Víra do kapsy **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Zpravodajské Noeviny: 24. 2. 2022 **14:35** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Šumník **14:52** Nejste na to úplně sami (1. díl): Rady a tipy pro pečující **15:10** Dokořán: S Vojtěchem Bernatským **16:00** Zpěváčci: MFF Strážnice 2019 **17:25** S NOACHem po Izraeli **18:05** Kristovy stopy v Římě **18:55** Vezmi a čti: Únor 2022 **19:10** V pohorách po horách: Český kras – Jelínkův most **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Martinem Vrbickým: Filmař sportovního prostředí [P] **21:40** Brazílci **23:15** Gramofon (4. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **0:20** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **0:40** Brazílie – Querida Amazonia **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Simona Postlerová – herečka **6:55** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (153. díl): Co vařily naše babičky – fašank **8:15** V pohorách po horách: Jahňáci štít – Vysoké Tatry **8:30** Papež František ve Florencii: Setkání v Palazzo Vecchio [L] **9:35** Nejste na to úplně sami (2. díl): Rady a tipy pro pečující **9:47** Velehradská zastavení, díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **10:05** Poutníci času: S Nikolou Kopeckou **10:30** Mše svatá z baziliky sv. Kříže, Florencie [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Outdoor Films s Martinem Vrbickým: Filmař sportovního prostředí **15:40** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Nést svůj kříž: Jak a proč? **16:15** Brazílci **18:00** Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muzikanti **18:05** Ovečky: 8. neděle v mezidobí **18:30** Strýček Emu: Masopustní radovánky [P] **18:45** Animované biblické příběhy: Josef v Egyptě **19:10** Animované příběhy velikánů dějin: Harriet Tubman (1820–1913) **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Nadou Konvalinkovou [P] **20:50** Missio magazín: Únor 2022 [P] **21:10** L. van Beethoven: 9. symfonie: Podzimní festival duchovní hudby 2016 **22:25** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Diepenveen, Nizozemí **23:00** Výpravy do divočiny: Podpořme ptáky **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne. **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 2. o 14:00 hod.: Kulmenie (C. S. Lewis)

Kto by nepoznal najznámejšie diela spisovateľa C. S. Lewisa Rady skúseného diabla či 7dielny fantasy román Kroniky Narnie? Už oveľa menej však vieme, že autor sa spočiatku venoval výhradne poézii, alebo to, že mal krásny i ťažký bratský vzťah poznačený nadaním i alkoholizmom vlastného brata. Pozyvám vás na cestu Pútnika krajinou fantázie, ako o ňom hovorí i jedna zo životopisných kníh.

**Utorok 22. 2. o 16:30 hod.:
 Stojí to za to! (Choroba a Božia vernosť)**

Vážna choroba jedného z manželov dokáže rozvrátiť manželstvo. No nie vždy je tomu tak. O chorobe a Božej vernosti rozprávajú manželka Slamkovci. (2. časť)

Streda 23. 2. o 16:05 hod.: Až na kraj sveta – Cirkev pápeža Františka (dokument)

Výzvy pápeža Františka, aby Cirkev vyšla von na periférie, niektorí žijú a realizujú na miestach, kam by sa iný neodvážil. Sestra Monika, otec Volker aj Alexandro sú kresťania, ktorí žijú „na hrane“, pomáhajú a sú nablízku tým, ktorí trpia najviac.

Štvrtok 24. 2. o 16:05 hod.:

Vatikánsky tajný archív (dokument)

Film ukazuje štruktúru a obsah pápežského archívu založeného už v 7. storočí. Nechajte sa vtiahnuť do úžasnej prehliadky listín s príbehmi nevycísliteľnej hodnoty.

Piatok 25. 2. o 20:30 hod.:

Svätá Jana z Arku – Pod vlajkou viery

Žena odvahy a vernosti. Svätá Jana z Arku hrá dôležitú úlohu v dejinách Francúzska. Mladé dievča na čele kráľovskej armády odhodlane nasleduje Boží hlas. Je príbehom veľkej lásky k národu, ktorá však nikdy neprekoná jej oddanosť a lásku k Bohu.

Sobota 26. 2. o 20:30 hod.:

Sv. Ferdinand III. Kráľovstvo na obranu kresťanstva

Ferdinand III. – Ideál panovníka, šľachtica a kráľa, ktorý slúžil Bohu a robil všetko pre blaho ríše, pre blaho ľudu.

Nedeľa 27. 2. o 15:30 hod.:

Hudobné pódium (Chorus Salvatoris)

Záznam z koncertov. Chorus Salvatoris 25. výročie, 1. časť.

Hľadá se KNĚZ PRO ČESKOU KATOLICKOU MISII VE ŠVÝCARSKU. Znalost němčiny nutná. **Nabídky posílejte pouze na e-mail: sekretar.maly@apha.cz** (Mgr. Jan Rückl, sekretář pomocného biskupa pražského, Mons. Václava Malého).

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ÚNORA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 2.		PO 21. 2.		ÚT 22. 2.		ST 23. 2.		ČT 24. 2.		PÁ 25. 2.		SO 26. 2.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1309	1453	1708	1924	1091	1214	1106	1230	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	786	884	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1310	1454	1708	1925	1091	1214	1107	1231	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1310	1454	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1310	1454	1710	1926	1095	1218	1111	1235	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	695	784	1049	1169	1311	1455	1313	1458	1095	1218	1111	1235	1669	1886
Prosby	1033	1153	1049	1169	1675	1894	1711	1927	1095	1219	1111	1236	1655	1886
Závěrečná modlitba	695	784	1309	1453	1311	1455	1313	1458	1096	1219	1112	1236	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	792	890	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1311	1455	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	695	784	1054	1174	1311	1455	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 19. 2.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1310	1454	1714	1932	1101	1225	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1312	1456	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1678	1897	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1312	1457	1717	1934	1105	1229	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	694	784	695	785	1059	1180	1313	1457	1314	1458	1105	1229	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1681	1900	1718	1936	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	695	784	695	784	1309	1453	1311	1455	1313	1458	1106	1230	1122	1247
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 20. 2. – 7. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Sam 26,2.7–9.12–13.22–23
 Ž 103(102),1–2.3–4.8+10.12–13
 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

2. čt.: 1 Kor 15,45–49

Ev.: Lk 6,27–38

Pondělí 21. 2. – nezávazná památka sv. Petra Damianiho

1. čt.: Jak 3,13–18

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Mk 9,14–29

Úterý 22. 2. – svátek Stolce sv. Petra

1. čt.: 1 Petr 5,1–4

Ž 23(22),1–3.4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Mt 16,13–19

Středa 23. 2. – památka sv. Polykarpa

1. čt.: Jak 4,13–17

Ž 49(48),2–3.6–7.8–10.11

Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)

Ev.: Mk 9,38–40

Čtvrtek 24. 2. – ferie

1. čt.: Jak 5,1–6

Ž 49(48),14–15ab.1

5cd–16.17–18.19–20

Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)

Ev.: Mk 9,41–50

Pátek 25. 2. – ferie

1. čt.: Jak 5,9–12

Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.11–12

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Mk 10,1–12

Sobota 26. 2. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Jak 5,13–20

Ž 141(140),1–2.3+8

Odp.: 2a (*Má modlitba, Pane, ať je před tebou jako kadidlo.*)

Ev.: Mk 10,13–16

ŽIVOT ZE SVÁTOSTÍ

POUČENÍ O GENERÁLNÍ ZPOVĚDI A PODROBNÉ ZPOVĚDNÍ ZRCADLO
Karel Fr. Průcha • Upravil, rozšířil a doplnil Pavel Augustin a R. D. Radim Tutr

Generální zpověď, slovy sv. Františka Saleského, „osvobozuje naše srdce od mnohého nepokoje a propůjčuje duši pravý klid“. Při četbě pojednání a pročitání zpovědního zrcadla si mnozí z nás uvědomí, jak nedostatečně a neplodně se až dosud zpovídali a jak nezbytně nutné pro duševní pokrok je v oblasti svého svědomí nastolit pořádek. Kajícího křesťana, který před zpovědí pociťuje ostych nebo si není jist, jak by se vlastně zpovídat měl, pak poučení dobře navede a připraví k vykonání poctivé a řádné svatě zpovědi a mocně vybidne k nastoupení životní cesty dle vůle Boží. Celý text, zejména pak zpovědní zrcadlo a připojené modlitby se navíc skvěle hodí k přípravě před svatou zpovědí obecně, byť by nebyla zpovědí generální.

*Nakladatelství Christianitas s. r. o.
 Váz., 125x165 mm, 120 stran, 130 Kč*

VÝKLAD NEJDRAŽŠÍ OBĚTI MŠE SVATÉ
Ctih. Martin z Kochemu • Přeložil Dr. Karel Lev Řehák

Původní vydání vyšlo s církevním schválením. Snad žádné jiné dílo dotýkající se lidovou formou oběti mše svatě si nezískalo takovou oblibu. Důkazem jsou desítky vydání v různých jazycích. Od konce 19. století, kdy poprvé vyšlo česky, až po dnešní dobu pomohlo nespočtu českých katolíků lépe pochopit, jak nedocenitelný poklad Bůh ve mši svaté lidstvu zanechal. Kdo dosud málo ví o významu mše svatě pro jednotlivce, rodinu, ná-

rod, ba pro celý svět, nebude po přečtení Výkladu již na pochybách. Každé zbožné a upřímné duši pak kniha poslouží k tomu, aby z nevyčerpatelného zdroje milosti, jaký se ve mši svaté nachází, čerpala ještě více než kdy dříve.

*Nakladatelství Christianitas s. r. o.
 Váz., 125x200 mm, 440 stran, 290 Kč*

TEOLOGIE A MYSTIKA

UTRPENÍ A RADOSTI OČISTCE
Prof. F. Spirago • Z němčiny přeložily Školské sestry O.S.F. • Dodatek R. D. Radim Tutr

Vyšlo s církevním schválením. Kniha pojednává o očistci na základě tridentského katechismu, výroků církevních učitelů, sdělení svatých a svatě žijících osob, které byly omilostněny zvláštními zjeveními o očistci a jejichž výpovědi mnozí biskupové nejen schválili, ale také doporučili ke čtení. V závěru knihy je krátký dodatek o odpustcích přivlastnitelných duším v očistci.

*Nakladatelství Christianitas s.r.o.
 Váz., 125x165 mm, 84 stran, 90 Kč*

RUŠTÍ MYSTICI

Tomáš Špidlík • Z italštiny přeložili Pavel Ambros a Alan Černošou • Odpovědná redaktorka Anna Lexmaulová

Kniha českého kardinála Tomáše Špidlíka (1919–2010) představuje jedinečný vhled do ruské mystiky. Dává klíč k jejímu pochopení: předkládá to podstatné a zároveň uvádí její životodárný význam. Bohaté sbírce duchovních textů předchází vlastní Špidlíkovy komentáře. Text ukazuje, co ze specifické ruské zbožnosti může obohatit církev univerzální v jejím současném poslání.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Váz., přebal, 135x210 mm, 416 stran, 440 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030	TZ	
------------	----	---

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matrice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcebiskskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.